

J. E. Bogomil: Dobravčeva Barbika.

LJUBEZNIVA punčika ta Dobravčeva Barbika! — Tako so govorili ljudje in govorili so tako glasno, da jih je slišala sama Barbika. In jim je verjela. Kar je prijetno, vsak človek rad sliši. Pa bi Barbika ne hotela?

Ko je stopila doma pred ogledalo, ji je tudi ogledalo povedalo, da ni laž, kar govoré ljudje. Pravilno ogledalo je pravičen sodnik. Če si lep, te pokaže lepega; če si zamazan, razmršen in razkuštran, bo tudi ogledalo pokazalo, da si res tak.

Lep in čeden biti, ni greh. A Barbiki se je kmalu zazdeleno, da ni še dosti lepa. Pričela se je lišpati. Ali so potem trpeli njeni lasje! In šivilja ji ni nikoli dosti lepotičja našila na obleko. In obleko ji ni nikoli prav stala na životu. Ena guba je bila prevelika, druga premajhna. In noben čevljarski znal narediti primernih čevljev. Za vso hišo je bila Barbika živa pokora...

»Ali si jo včeraj videl?«
»Koga?«
»Dobravčevo!«
»A! Tisto prismođo! — Nisem!«
»Poglej v Dobravčevo koruzo, kako jo zdelavajo vrane! In nobenega strašila nimajo v nji. Kar svojega dekliča naj bi postavili vanjo!«
»Ne vem, da Dobravka tega ne vidi!«
»Vidi že, samo reči si ne upa. Otroka se boji!«
»Vem. Le tega ne vem, kdo je bolj prismođen?«
»Pst! Nekdo gre. — Tako!«
»Če je slišala?«
»Naj!«

In je res slišala. Svojo obsodbo je slišala. Kako jo je zapeklo! In še mater obsojajo radi nje! Najrajši bi se vdrla v zemljo. Včeraj so jo pa hvalili. Včeraj, v obraz! Danes pa, na samem, ko jih nihče ne sliši, ali ko vsaj mislijo, da jih nihče ne sliši — danes pa vse drugače. To so ljudje!

Slabe volje je prišla Barbika domov. Ko bi le vedela, kdaj govoré ljudje resnico! V nedelje ali v delavnike? V obraz ali za hrbtom? Toda odjenjati, stopiti na pot skromnosti — to bo šlo težko, to bo šlo zelo težko!

Tako se razvada v človeka zagrise.

Lea Fatur: Lisica, hijena in krokodil.

(Afriška pripovedka.)

LAKOMNA hijena in zvita lisica sta sklenili, da bosta lovili skupaj in si delili plen. Mislila je lisica, da bo prekanila pri deljenju hijeno, toda hijena, močnejša od lisice, je iztrgala vedno boljši in večji kos ulovljene živali. Od ribe so ostale lisici samo luskine, od purana samo perje, od zajca samo ušesa. Hijena se je redila, lisica pa hujšala. Premišljevala je lisica, kako bi se rešila svoje prijateljice. Rekla je nekoč hijeni, da jo